

אתה אומר זהו שער שעבד בו, או אינו אלא שער שנידון בו?

נאמר "שעריך" למטה, בסוף הענין, דהיינו, הפסוק לעיל, המדבר על סקילתו של העובד עבודה זרה, ונאמר "שעריך" למעלה, בתחילת הענין: "כי ימצא בקרבך באחד שעריך איש או אשה, וילך ויעבד אלהים אחרים".

מה שעריך האמור למעלה — על כרחך הכוונה לשער שעבד בו. אף שעריך האמור למטה — שער שעבד בו הוא.

דבר אחר למדים ממקרא זה: שעריך דווקא — ולא שערי עובדי כוכבים. והיינו, בעיר שרובה גויים, סוקלים אותו על פתח בית דין.

ותמהינן: האי מקרא של שעריך — הא אפיקתיה! הרי למדנו ממקרא זה דבר אחר?!

ומבארין: אם כן, שבא המקרא ללמדנו רק שסוקלים אותו על שער שעבד בו, לימא קרא "שער", מאי האי שכתב הפסוק "שעריך"? שמע מינה תרתי [למדים ממקרא זה את שני הדברים].

אשכחן עבודת כוכבים.

נערה המאורסה — מנא לן שסוקלין אותה על פתח העיר שזינתה בה? (64)

עקימת שפתיו גרמו לו, דהיינו, חטאו הוא במה שדיבר והוציא עליה שם רע. אימת קא מיחייב — אההיא שעתא שהוציא עליה שם רע בעקימת שפתיו, וההיא שעתא שהוציא לה שם רע — כבר בוגרת הואי, ולכן אין עליו דין מוציא שם רע, שלא נאמר אלא בנערה המאורסה!

תנו רבנן: נערה המאורסה שזינתה — סוקלין אותה על פתח בית אביה, אם באו לה עדים משנישאת, כדי שידעו הכל שהיתה זנותה בבית אביה, ולא משנישאת, בבית חמיה.

אין לה פתח בית האב — סוקלין אותה על פתח שער העיר ההיא (62).

ובעיר שרובה עובדי כוכבים — סוקלין אותה על פתח בית דין (63).

כיוצא בדבר אתה אומר: העובד עבודת כוכבים — סוקלין אותו על שער שעבד בו, ואפילו אם היה נידון למות בעיר אחרת.

ובעיר שרובה עובדי כוכבים — סוקלין אותו על פתח בית דין.

מנא הני מילי, שסוקלין את העובד עבודה זרה על שער שעבד בו?

דתנו רבנן: כתיב במי שעבד עבודה זרה: "והוצאת את האיש ההוא אל שעריך. וסקלתם באבנים, ומתו" — זה שער שעבד בו.

לב"ד, כי היכי דלא ליתחזי ב"ד רוצחין, כדאמרינן במס' סנהדרין [מב ב] לגבי ענין אחר. תוס'.

64. כך פירשו התוס' [ד"ה סוקלין אותה].

62. דהיינו, על פתח העיר שטרחה בה, כדאמרינן לקמן לגבי עבודת כוכבים, שסוקלין אותו על פתח העיר שעבד בה. תוס'.

63. לאו דווקא על פתח ב"ד, אלא הכוונה חוץ